

Olomouc, její historické skvosty i ZOO na Svatém Kopečku

Na úterý 23. května 2023 bylo hlášeno počasí, o kterém se říká, *“že by člověk psa nevyhnal.”* Zataženo, deštivo, k tomu vítr. Nic z toho však neodradilo raškovické seniory od toho, aby se vydali na svůj další oblíbený společný zájezd - letos druhý - tentokrát do historické perly Moravy, Olomouce. V 6:30 ráno se poslední účastníci zájezdu usadili na svých místech v autobuse a v půl deváté, po krátké zastávce na kávu před Olomoucí na benzince, jsme již vystupovali na velkém parkovišti v těsné blízkosti centra města. Tam, na Horním náměstí u Radnice před orlojem, jsme se měli sejít v 9:00 s průvodcem. Někteří z účastníků se na domluvenou schůzku vydali procházkou přes Dolní náměstí, jiní využili nabízené možnosti zkrátit si cestu a jeli jednu zastávku tramvají, která je v Olomouci pro seniory *“nad šedesát pět”* zdarma. Náš průvodce – pan Štefan Blaho - na nás čekal u krásné bronzové makety města, umístěné na prostranství před Radnicí. Plastický model historické moravské metropole, zobrazující přehledně všechny její vzácné historické pamětihodnosti, byl skvělým odrazovým můstkem k jeho poutavé, informacemi a entuziasmem nabitě přednášce i k probuzení naší představivosti.

Nejdříve jsme se zastavili u barokního sloupu Nejsvětější Trojice z 18. století, který je od roku 2000 zařazen UNESCEM na seznam nejceněnějších světových památek. Dále jsme pokračovali v okružní procházce Horním a Dolním náměstím kolem krásných kašen a fontán, navozujících pocit návštěvy některého z italských měst.

Když naše pozornost začala po čase poněkud upadat a nohy zatoužily po odpočinku, zavedl nás pan Blaho do kostela sv. Michala, stojícího v uličce kousek od Dolního náměstí. Tam nás usadil do lavic a nechal nás žasnout nad dechberoucí nádherou výzdoby tohoto barokního chrámu a opět nám nabídl svůj nadšený, zajímavými informacemi a detaily překypující,

výklad. V závěru našeho příjemného poznávacího putování, které trvalo asi hodinu, jsme se vrátili opět na stejné místo před Radnici, která již přes šest set let slouží svému prvotnímu účelu. A po čtyřleté rekonstrukci, dokončené v roce 2020, je rovněž dalším nepřehlédnutelným architektonickým skvostem Horního náměstí. Tam jsme se s panem průvodcem – nadšencem - rozloučili.

Další komentovaná prohlídka nás čekala až více jak za hodinu, a tak jsme se dočasně rozešli, abychom si odpočinuli a občerstvili se, každý podle své chuti. Někteří zdatnější účastníci zájezdu se rozhodli v procházce městem pokračovat a vydali se společně k dalšímu domluvenému cíli, ke katedrále (též dómu) sv. Václava.

Katedrála je od Horního náměstí vzdálená dvě zastávky tramvají. A tohoto pohodlného dopravního prostředku opět využila jedna skupinka našich seniorů. Ze stanice u dalšího z nádherných olomouckých chrámů – sv. Mořice, proslaveného každoročními varhanními festivaly s mezinárodní účastí a proslulého jedněmi z největších varhan ve střední Evropě, to bylo k dómu sv. Václava jen něco přes deset minut.

Do této významné olomoucké církevní stavby v novogotickém slohu se třemi štíhlými bílými věžemi (ta třetí je nejvyšší na Moravě) jsme vstoupili s další, svědomitě připravenou, průvodkyní v 11:15. Stavba se nachází na prastarém, historicky cenném místě, kde již na počátku 11. století stával hrad. Průvodkyně nám kromě jiných důležitých a zajímavých informací také připomněla, že zde byl 4. srpna roku 1306 zavražděn (teprve šestnáctiletý) český král Václav III. Tímto zločinem, jak známo, vyhynul rod Přemyslovců po meči.

Po ukončení prohlídky nás čekal před katedrálou přistavený náš autobus a krátce po dvanácté hodině jsme pokračovali v cestě na Svatý Kopeček, kde jsme měli objednaný oběd. V příjemné restauraci U Macků na nás už byli připraveni. Pěkně prostřené čisté stoly, ochotný, usměvavý personál, chutné jídlo a obsluha téměř blesková, což se při počtu téměř padesáti strážníků musí zvlášť ocenit. Cena za polévku i hlavní jídlo se vešly do dvou set korun, jen pití si zaplatil každý host sám. Ani se nám odtud nechtělo. Čekala na nás ale ještě domluvená návštěva známé zoologické zahrady. Ve společnosti vzácných cizokrajných zvířat a rostlin jsme příjemně strávili více jak hodinu. Mrzelo nás jen, že vláček pro návštěvníky, avízovaný na stránkách ZOO, toho dne bohužel z technických důvodů nejezdil.

Od medvědů, bílých vlků, lvů, žiraf, krokodýlů a dalších obyvatel zoologické zahrady jsme se vydali k vrcholu Svatého Kopečku. Odtud se nám otevřel působivý panoramatický pohled na typickou rovinnou krajinu Hané s Olomoucí a jejím okolím.

Když jsme si dosytosti užili krásného výhledu, otočili jsme se a zamířili k hlavní dominantě tohoto místa, k bazilice Navštívení Panny Marie. Poté, co se nám podařilo otevřít těžké tepané vstupní dveře, ocitli jsme se ten den již podruhé v barokním skvostu, který jezdí obdivovat lidé z celého světa.

Oslnivá vnitřní výzdoba s nádhernými obrazovými výjevy, rámovanými bohatě zlatem, vyvolává, zvláště při pohledu vzhůru, představu nebesky krásného šperku, který je zajisté poctou té, jíž je tento poutní chrám zasvěcen. V roce 1995 jej při své osobní návštěvě povýšil Jan Pavel II. na baziliku minor. Jako již mnoho jiných před námi, i my jsme vděčně usedli ke krátkému spočinutí a usebrání v těchto podmanivých duchovních prostorách, nesoucích zřetelný rukopis italských tvůrců. Prosklená kopule v úctyhodné výšce nad našimi hlavami umožňuje vstoupit dovnitř světlu a slunci a působivý vizuální zážitek tak ještě umocnit. V roce 1748 zde svou vznešenou hlavu pozvedla i sklonila - a také stejně jako my - svým znaveným nohám dopřála odpočinek, tehdy jednatřicetiletá Marie Terezie v doprovodu svého manžela.

Šálek kávy, sklenice vody, dobrý zákusek, příjemné a uvolněné popovídání ve veselé společnosti účastníků a účastnic zájezdu v nedaleké venkovní cukrárně bylo pomyslnou – i skutečnou – sladkou tečkou našeho bohatého putování po jednom z nejkrásnějších míst naší země. Počasí se ten den vyřádilo v jiných místech, než bylo Rosničkami předpovězeno, a tak se nevyskytlo nic, co by nám náš výlet překazilo. Po osmnácté hodině jsme bezpečně dorazili zpět, do našich (vydatným deštěm mezitím bohatě zavlažených) Raškovic.

Závěrem je třeba ještě pro úplnost dodat, že i tento zájezd byl finančně podpořen chvályhodným dotačním programem Moravskoslezského kraje na rok 2023 pod názvem *“Aktivní a zdravé stárnutí v Raškovicích II“*.

Jan a Hana Muroňovi